

«ПРИМХИ ДІТЕЙ»

Буває так, що батьки іноді не в силі стримувати свої емоції, а це негативно впливає на розвиток дитини. Важливо, щоб психолог завчасно зміг надати батькам рекомендації щодо «незрозумілої» поведінки дитини. А отже, важливо ці рекомендації завжди мати напохваті.

Деякі батьки готові зізнатися в тому, що діти іноді просто зводять їх із розуму своєю поведінкою. То вони кажуть «так», а вже за хвилину-«ні», то вперто повторюють «я сам» і наполягають на своїй незалежності, а потім із таким самим завзяттям відмовляються щось робити. Отак і точаться бурхливі баталії батьків і дітей, і нема тому, здається, краю. Приборкуючи норовливого малюка, ми повинні неодмінно пам'ятати таке:

У жодному разі не слід сприймати незрозумілу, з погляду здорового глузду, поведінку дитини як особисту образу. Ви повинні пам'ятати, що ваша дитина поводиться так зовсім ненавмисно! Вона аж ніяк немає на меті перетворити ваше життя на страхіття або позбутися вас, бо ви погані батьки. Головна мета дошкільника-перевірити наскільки непорушні правила поведінки, що йому нав'язують дорослі. Тому дитина підсвідомо йде на хитрість, відмовляючись коритися будь-яким вимогам батьків. Діти нічого не хочуть сприймати на віру, адже завдяки своїй недовірливості вони розвиваються емоційно, фізично й соціально. Така поведінка нормальна.

Поводячись несподівано, спонтанно, але начебто нещиро, дитина перевіряє своїх батьків, шукаючи відповіді на запитання: «А яке місце належить мені в навколишньому світі? Хто відповідає за мої дії? Якщо мама, як це було завжди, то чи потрібно мені контролювати своє життя?». Дорослі кілька разів на день пояснюють дитині, як їй слід поводитися, щоб бути в безпеці й жити в злагоді з іншими. Дитина вбирає цю інформацію, немов губка, але потім не знає, що з нею робити. Малюк спочатку провокує батьків на певну реакцію своїми «не хочу» й «не буду», а потім, залежно від цієї реакції, сортує адресовані вимоги на суворі й не суворі. Турбуватися треба саме тим батькам, діти яких надто покірні й виконують будь-які вказівки, а вередливість- це нормальний етап в розвитку дитини. Ця поведінка виникає тоді, коли малюк починає усвідомлювати свою окремість від батьків і вихователів, починає відчувати себе незалежним і здатним до самостійних дій. Це відкриття, з одного боку, наповнює дитину гордістю й

радістю, а з іншого-породжує страх перед усім новим. Саме тому діти постійно балансують між «я сам» і «не буду».

Дошкільнята використовують примхи, щоб переконатися, наприклад, чи правильно вони зрозуміли мамині заборони. Це ж ми з вами знаємо, що на оббивці канапи малювати не можна, а трирічний малюк може подумати, що мама заборонила йому це робити лише тому, що була не в гуморі. Тому за кілька днів він знову спробує перетворити однотонну канапу на смугасту за допомогою фломастерів. Йому треба переконатися, чи справді так робити не слід. Мама, напевно, подумає, що малюк свідомо хоче роздратувати її. Та годі вам! У нього є важливіші турботи! Ваша дитина категорично відмовляється одягатися. Чому вона так робить? Тому що перевіряє вимоги дорослих на міцність. Дитина намагається зрозуміти, чи справді ситуація змінилася, і тепер за її вдягання вранці повинна відповідати вона сама, а не мама, як раніше. Дошкільник відчуває, що від нього чекають якихось дій, але ніяк не може взяти ситуацію під контроль через свій вік. Зазвичай подібні суперечки тривають доти, доки малюк не переконається, що робити потрібно саме так, як кажуть батьки, а не інакше. Важливо, щоб батьки були терплячі, налаштовувалися на переконання, а не на крик і покарання. Це непросто, але можливо, якщо дотримуватися деяких правил.

Правила й техніка спілкування з дитиною дошкільного віку:

Дорослі повинні чітко визначити, яких правил дитина повинна дотримуватися завжди й обов'язково, а які можна іноді й порушити. А щоб малюкові було легше підкоритися, запропонуйте йому компроміс. Наприклад, якщо дитині дуже хочеться ліпити з пластиліну на килимі в спальні, розстеліть на ньому клейонку, або попросіть дитину погратися на кухні.

Не встановлюйте забагато лімітів. Інакше ви не лише придушите дитячу допитливість, а й змусите дитину розпочати боротьбу, у якій батьки зазвичай програють. Якщо дорослі скаржаться на те, що дитина занадто часто вередує, це означає, що дитина живе у світі тотальних заборон.

Якщо малюк на всяку вашу вказівку реагує, не замислюючись, словом «ні», звертайтеся до нього так, щоб він просто не зміг вам так відповісти. Наприклад, замість того, щоб грізно сказати: «То ти будеш нарешті вдягатися?», краще запропонуйте «Давай я допоможу тобі вдягнутися», або запитайте: «Що ти хочеш одягнути - штани чи шорти?» Хороший спосіб пом'якшити негативне враження від заборон-висловлювати свої вимоги так, щоб вони не звучали категорично.

Допоможіть дитині дошкільного віку впоратися зі своїми почуттями. Вона ще занадто маленька, щоб увечері сказати «Я сьогодні дуже втопилася, бо в мене стрес». Замість цього вона влаштує вам по дорозі з садка істерику через не куплену цукерку. Заспокоюйте малюка такими словами: «Я знаю, що в у тебе був важкий день, тому зараз ми прийдемо додому і я придумаю тобі цікаву гру». Тоді дитина зрозуміє, що з нею відбувається, і не перевірятиме, чи так уже погано волати посеред магазину. Крім того, їй буде приємно, що ви уважні до її емоцій.

Будьте готові до несподіваних витівок свого малюка. Пам'ятайте, що дошкільник ще не вміє володіти собою так, як дорослі.

Пам'ятайте, що виховання-це нелегка праця. І небагато батьків може поводитися з дітьми день удень однаково. Ми періодично відчуваємо свою безпорадність перед примхами дітей дошкільного віку, і як результат зганяємо злість на них. Якщо ви втратили самовладання, найкращий вихід-вибачитися перед дитиною. І ви переконаєтеся, що вона охоче вас пробачить. Добре допомагає в критичних ситуаціях і почуття гумору. Не хвилюйтеся, рано чи пізно ваш малюк зрозуміє все, чого ви його навчили, і буде хорошою людиною. На все свій час!

Джерело <https://vseosvita.ua/library/konsultacia-dla-batkiv-primhi-ditej-460348.html>